

Klinični pomen elementov v sledovih kot potencialnih bioloških označevalcev za diagnozo in napoved odziva na sistemsko zdravljenje pri gastrointestinalnih rakih

Reberšek M, Milačič Ščančar R, Ščančar J, Hribernik N

Izhodišča. Rak prebavil je eden najpogostejših rakov na svetu in je v napredovalem stanju še vedno neozdravljiv. Trenutno uporabljeni biološki označevalci imajo omejeno diagnostično vrednost za zgodnje odkrivanje bolezni in ponovitve, zato obstaja velika potreba po bolj občutljivih in specifičnih označevalcih za zgodnejšo diagnozo. Elementi v sledovih delujejo v številnih fizioloških in presnovnih procesih v človeškem telesu, njihova deregulacija homeostaze pa je vključena v karcinogenezo različnih vrst raka, vključno z rakom prebavil. V več bazičnih in predkliničnih preskušanj so ugotovili pomen elementov v sledovih in njihovo vlogo v bioloških celičnih procesih. Nedavne klinične raziskave z retrospektivnimi analizami pa kažejo, da je lahko povečanje ali zmanjšanje elementov v sledovih v telesu povezano z nastankom in razvojem številnih vrst raka, zato je kvantitativno dinamično določanje koncentracij elementov v sledovih v serumu med zdravljenjem in spremljanjem nova možnost za spremljanje učinkovitosti zdravljenja in za napovedovanje poteka bolezni.

Zaključki. Elementi v sledovih lahko služijo kot potencialni napovedni biološki označevalci za diagnozo in napoved odziva na sistemsko zdravljenje.